

og enkelte andre Lande vedblivende ere en Del af Hæren. Udgiften dertil kan dog heller ikke kaldes en militær Udgift, da den gaar med til at udføre Statspolitiets Forretninger; det gaar her som f. Eks. med Lods-, Vager- og Fyrvæsenet, der opføres paa Marineministeriets Budget; det hører egentlig ikke med til Forsvarsubgifterne, til de egentlig militære Udgifter. Derfor er det urigtigt at regne de Udgifter, som Gendarmene foranledige, til de militære og Forsvarsubgifter, og for saa vidt kan jeg sige, at jeg ikke sætter videre Pris paa at have dem paa mit Budget, men hellere saa dem paa et andet Budget; dog, det er en Ting for sig.

Der næst kom det ærede Medlem ind paa at omtale selve Gendarmerikorpslet noget mere og mente, at det er alt for talrigt. Der var en Tid, hvor jeg ogsaa begyndte at tro, at det var temmelig talrigt, idet det ikke alene fra det ærede Medlems Side, men ogsaa fra anden Side, fra Folk, som staa Regeringen nærmere, er blevet antydet, at Gendarmerikorpslet var temmelig talrigt og temmelig kostbart. Derfor forsøgte vi i Fjor at indskrænke Korpslet paa den Maade, at man foreløbig ikke foretog ny Hvervninger. Der var ogsaa en anden Grund, som gjorde dette ret naturligt. Det er jo ikke nogen Hemmelighed, jeg her røber, naar jeg siger, at ved de Forligsforhandlinger, som fandt Sted her sidste Foraar, kom det frem, at Gendarmernes Stilling, som den nu er, er temmelig prækar. Det forholder sig jo saaledes, som den ærede sidste Taler sagde, at Gendarmerikorpslets Bestaaen under den ene eller den anden Form er et Led i hele den storpolitiske Forhandling, som først vil finde sin Afgørelse, naar vi komme til regelmæssige Finanslove. Men fra det Øjeblik, denne Forhandling kom i Gang, fik Gendarmerikorpslet en noget mere usikker Stilling, saaledes at man kunde forudse, at det vilde være vanskeligere end tidligere at faa nogle af de bedste Kræfter til at blive Gendarmere; thi kunde Folkene ikke se en nogenlunde vis Fremtid i Møde inden for Korpslet, kunde vi ikke faa de bedste Kræfter til at blive der; de vilde faa lettere føle Trang til at gaa ud deraf. Disse Forhold have bevirket, at man har forsøgt at indskrænke Gendarmernes Antal, og de kunne

ogsaa over for den ærede sidste Taler forklare, hvorfor man kom ind paa denne Foranstaltning. Nu viser det sig, at Gendarmene ikke ere for talrige, og nu er jeg aldeles vis paa, at det var en forkert Anskuelse, jeg selv den Gang havde, til Dels støttet paa andre, at Gendarmene vare for talrige. Nu, efter at Stationerne ere blevne indskrænkede, er der fra hver Station, hvor der har fundet Indskrænkning Sted, kommet Opfordring om at lade dem blive. Derfor tror jeg, at jeg har Ret i at sige, at Gendarmerikorpslet er et ret populært Korps, og at Gendarmerikorpslet i Virkeligheden hører til den populære Del af Befolkningen, og jeg vil bede det ærede Medlem (Th. Nielsen) sige, hvem han antager for at være mere populær. Jeg skal her nævne nogle af de Andragender, som ere komne ind i Løbet af det sidste Aar, altsaa kun fra det Øjeblik, da Gendarmerikorpslet efterhaanden blev noget indskrænket, idet man ikke hvervede flere Folk til at udfylde den Afgang, som jævnlig fandt Sted. Vi have i Løbet af dette Aar, uagtet Indskrænkningen af Gendarmerikorpslet dog ikke har været saa overordentlig stor, nemlig kun $\frac{1}{6}$ eller $\frac{1}{8}$ af det samlede Korps, faaet Andragender fra 22 Retsbetjente og 14 Kredse af Beboere. Og undersøger man nærmere nogle af disse Kredse, vil man finde ikke ganske saa ovre i Sylland. Det ærede Medlem (Th. Nielsen) henviste til mig som Syde og mente, at jeg maatte kende Forholdene i Sylland. Ja, jeg kender meget godt, hvorledes Gendarmerikorpslet opfattes, særlig i Venstrekredse. Jeg kender selv i Sylland en Kreds, en ren Venstrekreds, hvor der er meget saa Højremænd, men allerede for ikke ganske saa Aar siden kom der Andragende fra Beboere der, som jeg kendte personlig, og hvoraf de allerfleste vare Bestremænd, om at man endelig ikke vilde foretage en paatænkt Indskrænkning i de derværende Gendarmers Antal — jeg husker ikke, om det var en eller to Mand, der var Tale om — de vare nemlig overordentlig tilfredse med Gendarmene. Jeg skal nævne nogle andre jydskse Kredse, hvorfra vi saaledes have faaet Andragender. Der er f. Eks. fra Beboere i Blegind i Hørning Sogn et Andragende med 80 Underskrifter; der et Andragende fra Hasle med flere Herreder, Beboere i Galten og omliggende Sogne med